

Milý příteli,

odložil jsem komentování události kolem plesu-a mezitím jsme byli všichni podrobně a z mnoha stran informováni, o průběhu toho, co se tam i později přihodilo. Jistě se zprávy jednotlivých účastníků dostaly i k Tobě, a tak mám za to, že by nemělo smysl nic z toho opakovat. Určitý počet přátel, z nichž někteří podepsali původní prohlášení Charty 77 /ale zdá se to nebyl "podnik Charty", neboť se účastnili četní ne-chartisté, zejm. rodinní příslušníci, ale nejméně ti/, se domluvilo na společné účasti plesu šala záměrně. Neměli důvod se tím tajit. Policie to svými "prostředky" snadno předem zjistila-a učinila svá "opatření". Připravila do akce desítky uniformovaných a další desítky neuniformovaných příslušníků, členy zvláštního komanda převlékla za pořádkáře a rozestavila u vchodu, po schodech, u vstupu i před vchodem do sálu, do sálu povolala jiné své pracovníky i s jejich rodinnými příslušníky, pro něž se po pořádkářiím závodu sháněly a vykupovaly zpět již zakoupené vstupenky, počátek plesu byl pro takto neorganizované a informované posunut o hodinu, aby byl možno lépe oddělit různé složky přítomných. Přítomní byli "experti", kteří měli poznat hlavní osoby. Přicházející byli legitimováni a pokud byli hned identifikováni, vykazováni z budovy. Jána jiných byla hledána v seznamu signatářů a lidé pak byli vykazováni třeba až ze sálu. Nechyběly hrubosti; ještě krátce před půlnocí byli někteří pozdní příchodci vyváděni z osobou, usilující o vyprovokování nějakého byt sebe-menšího konfliktu, aby byl důvod k ostrému zásahu. Několik přítomných bylo fyzicky hrubě napadeno, inspirováno, dokonce kopáno /i ženy/, Pavel Kohout utrpěl lehký otřes mozku po úderu karate. Řada lidí byla zadržena a předvedena, na 3 osoby byla uvalena váha a mají být postaveny před soud /Havel, Kuka, Landovský/. To je asi tak ve stručnosti obraz, jak jsem si jej vytvořil na základě svědectví těch, kteří byli přítomni a všechno zažili. Dám jsem se původně také chtěl zúčastnit, ale pak jsem po hrubém zásahu policie počátkem ledna byl opouštěn na lásko, ženě nabylo dobře a dcery easy jít nechtěly.

Co z toho lze uzavřít? Především je možno právě poukázat na zjevné porušení zákonů, zejm. zneužití úřední moci /§ 158 tr.z./, poškození cizích práv /§ 209, tr.z./, omezení osobní svobody /§ 231 tr.z./, ublížení na zdraví /§ 224 tr.z./ atd. Neméně významné je ovšem poukázat na skut. čnost, že policie je používána nikoliv k tomu, aby byl zachován pořádek, nýbrž k vyvolání konfliktů. Že k tomu byly zvoleny tak zvláštní i okolnosti, jen zvyšuje absurditu situace. Lze to vykládat na jedné straně nervozitou a nejistotou režimu. Ovšem může také jít o svévolnou akci jedné ze složek bezpečnosti, která chce vyvolat atmosféru ohroženosti a nebezpečí. A konečně může jít o pokus dokázat, že všechno hrozilo a žeme včasné zásah zabránil, tedy o jisté /poměrně laciné/ ospravedlnění práce bezpečnostního aparátu. Ale s odstupem času se tento případ rozšiřuje a prohlubuje, nabývá na počtu nestranných a stává se významným příznakem. To, čeho se dopustí podřízená složka bezpečnostního aparátu, se stává činem celého aparátu. Za něj je odpovědný ministr vnitra a celá vláda, pokud nedojde k jejich distanci, nezbytným kárným opatřením a potrestáním příslušných viníků. Zatím ale nenasvědčuje tomu, že by to byla na nejvyšších místech třeba v sebestaním náznaku ochota revidovat a napříště zastavit nesmyslné policejní akce, opoždějí i hlavní v síkánách, výhrůžkách a všemožném obtěžování nepohodlných občanů, ale nyní znovu a znovu sahající k provokacím a fyzickému násilí. Nemůžeme ovšem přehlédnout, že tyto krajnosti začínají celkem dost opatrně a že nejsou obvykle dovedeny do konce, jde-li o případy nápadné a naší i zahraniční veřejnosti sledované. Z toho je zřejmo, že mnohá ještě zůstává otáčená či lépe řečeno. Částečně však vedou jenom dvě cesty dál, buď bude tvrdosti, provokace a nezákonitosti eskalovány a na určitou dobu dojde k renesanci stalinismu-anebo nabydou převahy rozumní lidé, kteří pochopí, že užít kritiky neznámá ještě vyřešit skutečné problémy.

Své uvahy můžou dále táhnout ještě dál. Mocenská elita má jak v naší zemi, tak, zejm. v celém bloku v ruce všechny mat. říční prostředky k likvidaci nekonformních hlav; má těchto prostředků rozhodně víc, než by nasvědčovaly její faktické reakce. Proč se drží zpátky, aniž by se druhé straně byla nakloněna udělat cokoli k skut. čné normalizaci, láta slibované a nyní už dokonce delší dobu vyhlášené za provedení? Už jsem si jednou napočítal, že nepovažují za nejdůležitější, jakého rozsahu a jaké drastičnosti dosahují policejní zákroky, nýbrž příčinou zkušenost s tím, jak ve službách bezpečnosti pracují lidé, schopní a ochotní provádět i ty nejhrubší a nejdřestitější zákroky. Tehdy jsem mluvil na základě své zkušenosti s tím, jak mne příslušníci StB ostříhali násilím a práce, jak mne vlekli blátem i po schodech, kopali do mne a nechali mne řadu hodin ve vyprázdněném